

Sygn. akt II Cz 778/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Henryk Haak

Sędziowie: S.S.O. Paweł Szwedowski

S.S.O. Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia T. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt I C 509/115

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 778/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim przyznał biegłemu K. S. wynagrodzenie za sporządzenie pisemnej opinii w kwocie 1.077,08 zł.

W uzasadnieniu wskazano, iż przyznane wynagrodzenie odpowiada nakładowi pracy biegłego i posiadanym kwalifikacjom. Poza tym złożony przez biegłego rachunek odpowiada obowiązującym przepisom pod względem merytorycznym i formalnym.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód, domagając się jego zmiany przez przyznanie biegłemu wynagrodzenia w kwocie 500 zł. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.), skutkującym przyznaniem biegłemu rażąco zawyżonego wynagrodzenia a także naruszenie § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów prowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254 z późn. zm.) przez jego niezastosowanie.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.) i art. 288 k.p.c. biegłemu powołanemu przez sąd służy prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę. Wysokość wynagrodzenia biegłego określa sąd, uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poświęcony czas, a także w miarę potrzeby pokrycie wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy.

Analizując zarzuty zażalenia podkreślenia wymaga w pierwszej kolejności, że skoro opinia odpowiada tezie dowodowej a kwota wynagrodzenia mieści się w obowiązujących stawkach, które odpowiadają nakładowi pracy biegłego należało przyznać mu stosowne wynagrodzenie. Wskazać należy, iż zarzuty merytoryczne wobec sporządzonej opinii nie stanowią przesłanki pozbawienia biegłego prawa do wynagrodzenia za sporządzoną opinię a w konsekwencji za pracę wykonaną w związku z jej wykonaniem. Nie ulega także wątpliwości, że przeciwne twierdzenia zawarte w zażaleniu stanowią jedynie dowolną polemikę z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i formą opinii przygotowanej przez biegłego.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów zażalenia, dotyczącego niezastosowania przez Sąd Rejonowy § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r.

w sprawie kosztów prowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254 z późn. zm.) podkreślenia wymaga z całą stanowczością, iż wskazany

w zażaleniu akt prawny utracił swoją moc z dniem 6 maja 2013 r., stąd również ten zarzut nie mógł zostać uznany za trafny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji postanowienia.